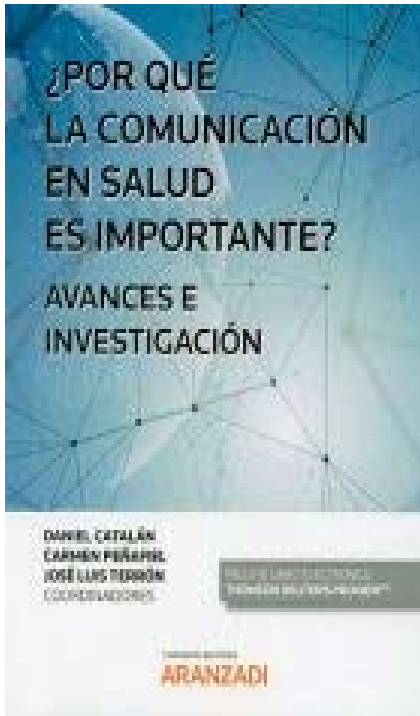

LLIBRES

«¿Por qué la comunicación en salud es importante?» de Daniel Catalán, Carmen Peñafiel i José Luis Terrón (coords.)

Els reptes de la investigació en comunicació i salut

02/12/2019 [Josep A. Solves](#)

¿Por qué la comunicación en salud es importante?

Avances e Investigación

Daniel Catalán, Carmen Peñafiel i José Luis Terrón (coords.)

Thomson Reuters Aranzadi. Pamplona, 2019. 416 pàgines.

En un context de creixent envelliment de la població, de culte al cos i de major preocupació per l'autocura mitjançant la pràctica de l'esport i una millor alimentació, els pacients reclamen cada dia més als metges una millor comunicació i una millor explicació per a saber en què gasten els impostos per a la prevenció, investigació, diagnòstic i tractament de les malalties.

També els metges són progressivament conscients de la rellevància de desenvolupar una comunicació empàtica i rigorosa amb els pacients i les seues famílies, així com els mitjans de comunicació, els gestors de la salut pública, els centres d'investigació o les farmacèutiques, que es troben amb la necessitat cada dia més ineludible d'explicar el que fan i per què ho fan.

Per això la comunicació de la salut s'ha convertit en un referent per als investigadors de la comunicació, la qual cosa es reflecteix en la proliferació de publicacions que enfoquen aquesta qüestió al nostre país en els últims anys. Es poden citar, entre altres, els volums *Estudios de comunicación y salud*, coordinats per Peñafiel i Echegaray i per Peñafiel i Terrón (La Latina, 2014 i 2015, respectivament); *Comunicación y salud*, coordinat per Cuesta i altres (Dextra, 2017); la *Revista de Comunicación y Salud* editada per la Universitat Complutense; o *Discurso y salud, análisis de un debate social*, de Bañón (EUNSA, 2019). En 2016, de fet, la revista *Mètode* va dedicar a aquesta qüestió un monogràfic titulat «Comunicar la salut: La divulgació mèdica en els mitjans de comunicació».

El volum que ressenyem ara inclou aproximacions molt valuoses a les qüestions que més preocupen avui en aquest camp: la necessitat de l'ètica en la comunicació de la salut, així com la d'evitar les *fake news*; la importància de l'alfabetització i de l'apoderament dels pacients per mitjà dels mitjans digitals; l'atenció a la comunicació per part del sistema públic de salut, amb qüestions com les vacunes o els antibiòtics; la comunicació de crisi o de risc; la protecció i prevenció dels desastres naturals; les malalties cròniques i infeccioses; la sida; les begudes ensucrades i el paper dels grups d'interès; l'anàlisi d'informació sobre pacients i les seues necessitats, o l'assessoria mèdica en continguts audiovisuals.

És una panoràmica excel·lent de les investigacions més recents, però també sobre les tendències generals, no sempre positives, i de les manques de la investigació en aquest àmbit. Com, per exemple, el fet que la investigació se circumscriba al que ocorre als països anglosaxons; que no es considere la perspectiva de gènere; que bàsicament s'estudie la premsa i no la televisió o els nous mitjans; o que la informació es construïska fonamentalment a partir de fonts institucionals, sense tenir en compte els pacients o els experts.

© Mètode 2019 - 103. Formes infinites - Volum 4 (2019)

[Josep A. Solves Almela](#)

Departament de Comunicació i Informació Periodística (CEU-UCH).

[@pepesolves](#)

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](#)